

تعیین عادات غذایی و فصل تخم‌ریزی در ماهی شانک خلیج فارس (*Acanthopagrus latus*)

عالی حسینی

دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه خلیج فارس، برازجان، صندوق پستی ۴۱۵
تاریخ دریافت: خرداد ۱۳۷۷ تاریخ پذیرش: مهر ۹۵

چکیده

این تحقیق طی سال ۱۳۷۵ به فاصله زمانی هر ماه پکبار، در محدوده آبهای ساحلی بوشهر،
دلوار و رستمی انجام شده است. طی این بررسی ۱۸۲ عدد ماهی شامل ۸۷ نر و ۹۵ ماده سوره
مطالعه قرار گرفت.

در این پژوهه طول نسبی روده، شاخص FP (از طریق شمارش و فراوانی حضور ماده
غذایی)، شاخص نهی بودن و شاخص گندوسماتیک محاسبه گردید. طول نسبی روده برای
این ماهیان ۰/۶۴ بدست آمد که بیانگر گوشتخوار بودن این گونه می‌باشد. شاخص FP به
ترتیب برای خرچنگ ۳۶/۳۶ درصد، برای ماهی ۹۹/۳۳ درصد، برای میگو ۴۳/۴۳ درصد، برای
حلزون ۱۱/۴۶ درصد و برای توپیا ۷۶/۴ درصد بدست آمد. شاخص حضور شکار میین این
مطلوب بود که: خرچنگ و ماهی غذای اصلی، میگو و حلزون غذای ثانویه و توپیا غذای
تصادفی این گونه است. شاخص نهی بودن ۱۳/۰۰ محاسبه شد که نشان دهنده پرخوری این
ماهیان است. شاخص گندوسماتیک برای این ماهی محاسبه شد. این شاخص برای هر دو
گروه نر و ماده در بهمن ماه به بیشترین مقدار خود رسید و حداقل این شاخص با پیک
تخمریزی مطابقت داشت. از بررسی رابطه میانگین وزن و GSI مقدار ۲۲ برای ماهیان ماده
۰/۰۲۳۶ و برای ماهیان نر ۰/۰۲۱۴ بدست آمد.

مقدمه

ماهی شانک زرد باله با اسم علمی *Acanthopagrus latus* به راسته سوف ماهی شکلان
و خانواده سیم ماهیان دریایی Sparidae تعلق دارد و در طول سواحل هند، شرق

فیلیپین، زاین، شمال استرالیا و خلیج فارس یافت می‌شود. اندازه آنها معمولاً ۳۰ سانتیمتر است و حداکثر طول آنها به ۴۵ سانتیمتر می‌رسد (Fischer & Bianchi, 1984). این ماهی یکی از گونه‌های خوش خوراک و تجاری خلیج فارس محسوب می‌شود که از میزان صید سالانه بسیار زیادی برخوردار است.

امروزه به دلایلی از قبیل افزایش جمعیت، کمبود مواد غذایی و کیفیت برتر پرتونشی ماهیان، صید در دریاها و آبهای داخلی توسعه یافته بطوریکه در بسیاری از موارد منجر به کاهش آبزیان گردیده است. لذا به منظور بقای چنین ذخایر ارزشمندی، چاره‌ای جز روی آوردن به پرورش ماهی و همچنین تکثیر انواع ماهیان جهت رهاسازی و بازسازی این ذخایر نمی‌باشد.

یکی از عوامل مهم در آبزی پروری توجه به بیولوژی موجود است و بدون شناخت دقیق ابعاد مختلف آن طرح ریزی و تدوین برنامه‌های شیلاتی موفق نخواهد بود. به همین دلیل پژوهشگران زیادی رمیندهای مختلف بیولوژی این گونه را مطالعه نموده‌اند. Hussain & Abdullah در سال ۱۹۷۷ رابطه طول و وزن، فصل تخمیریزی و عادات غذایی شش گونه از ماهیان تجاری کویت را بررسی کردند. در این تحقیق پیک تخمیریزی گونه مذکور را برای نرها در فوریه و برای ماده‌ها در مارس مشاهده کردند. همچنین خرچنگ، ماهی و میگو را به ترتیب غذای اصلی، ثانویه و تصادفی این ماهی بیان کرده‌اند. Abu Hakima در سال ۱۹۸۴ چگونگی تکامل اندامهای جنسی این گونه را در آبهای کویت مورد مطالعه قرارداد و آن را دو جنسی (hermaphroditism) معرفی نمود.

مال‌اللهی، ۱۳۷۲ تغییرات هورمونیای تولید مثلی ماهی شانک را در خوریات بوشهر بررسی نمود. در این تحقیق شروع فصل تخمیریزی را آبان و خاتمه آن را بهمن گزارش کرده است. میزان صید این گونه در سال ۱۳۷۲ مقدار ۱۹۴۹ تن بوده است که نسبت به سال ۱۳۶۹ کاهشی برابر ۳۹٪ درصد داشته است (خورشیدیان و منقی، ۱۳۷۲)، با توجه به خوش خوراک بودن این گونه، فراوانی حضور در سواحل ایران، کاهش ذخایر و امکان تکثیر و پرورش آن، این تحقیق در رابطه با عادات غذایی و پیک تخمیریزی این ماهی در سواحل بوشهر انجام شده است.

مواد و روشها

این تحقیق در محدوده آبهای ساحلی بوشهر، دلوار و رستمی انجام شده است. نمونه برداری از فروردین ۱۳۷۵ لغاًیت اسفند ماه همان سال و به فاصله زمانی هر ماه، یکبار صورت گرفته است. ایستگاههای نمونه برداری تصادفی بوده و نمونه‌ها از ادوات صیادی (لنجهای و قایقهای) حوزه ساحلی بوشهر (جفره، صلح‌آباد، نیروگاه و هلیله)، دلوار و رستمی تهیه گردیدند. طی ۱۲ ماه تحقیق ۱۸۲ عدد ماهی شامل ۸۷ نر و ۹۵ ماده مورد بررسی قرار گرفت. نمونه‌ها بعد از صید به آزمایشگاه منتقل و پس از انجام بیومتری شکم ماهی را از بالای منفذ تناسلی تا زیر برانشی شکافته تا دستگاه گوارش و گناد آن بررسی شود.

علاوه بر توجه به مورفولوژی موجود طول نسبی روده $RLG = \frac{\text{طول روده}}{\text{طول کل بدن}}$ نیز که یکی از شاخص‌های مفید در تشخیص رژیم غذایی است با استفاده از فرمول:

محاسبه شد (Euzen, 1987).

به منظور آنالیز محتویات روده از روش سمارشی و از طریق فراوانی حضور ماده غذایی (CV = Vacuity index) و همچنین شاخص تهی بودن (Frequency Percentage = FP) با استفاده از فرمول زیر محاسبه شد (Biswas, 1993).

$$CV = \frac{ES}{TS} \times 100$$

که در آن CV شاخص تهی بودن، ES تعداد معده‌های خالی و TS تعداد کل معده‌های مورد آزمایش است.

روش تعیین جنسیت نیز مشاهده مستقیم اندامهای تولید مثلی (گناد) بود که در صورت نیاز از ذره‌بین برای این منظور استفاده گردید. پس از توزین گناد با استفاده از ترازوی حساس با دقت ۱٪ گرم، شاخص گناد و سوماتیک (GSI) نیز با استفاده از فرمول زیر محاسبه شد

$$GSI = \frac{WG}{W} \times 100 \quad \text{که در آن } WG \text{ وزن گناد و } W \text{ وزن کل ماهی است. (Biswas, 1993)}$$

نتایج

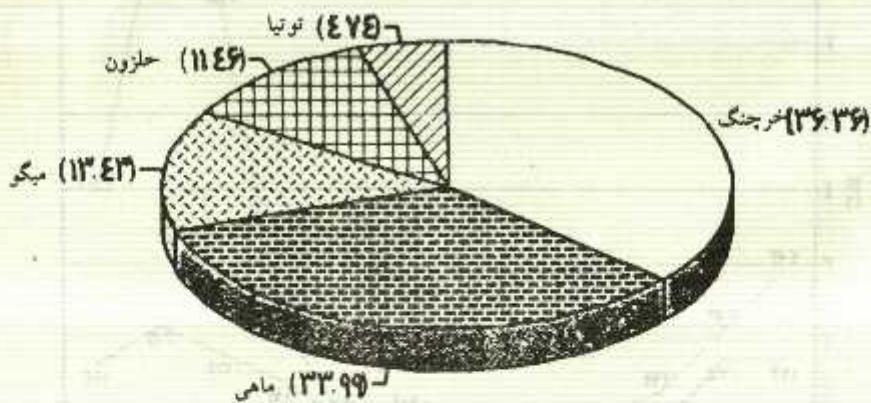
مقدار RLG برای این ماهیان $4/64\%$ بdst آمد که نشان دهنده گوشتخوار بودن این گونه بود. شاخص فراوانی حضور شکار برای خرچنگ $36/36$ درصد، برای ماهی $33/96$ درصد، برای میگو و حلزون به ترتیب $12/43$ درصد و $11/46$ درصد و برای توتیا $4/76$ بdst آمد (جدول ۱ و شکل‌های ۱ و ۲).

جدول ۱: اجزاء تشکیل دهنده رژیم غذایی و شاخص FP در ماهیان شانک سواحل بوشهر ۱۳۷۵

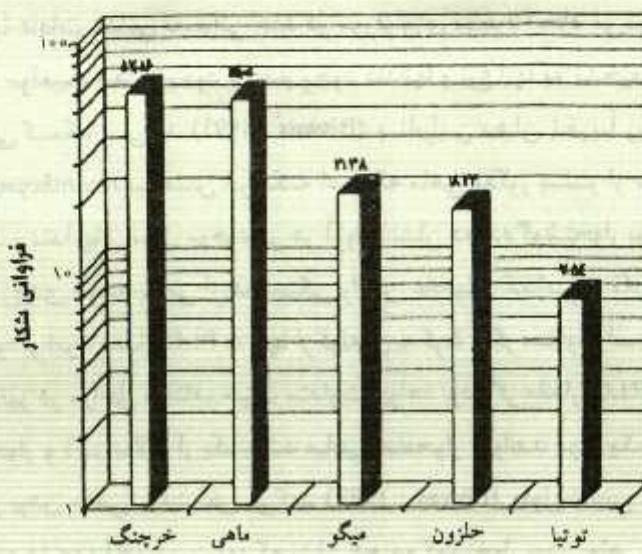
درصد FP	گروههای غذایی
$36/36$	خرچنگ
$33/96$	ماهی
$12/43$	میگو
$11/46$	حلزون
$4/76$	توتیا

از 182 عدد ماهی 159 عدد واجد مواد غذایی در معده بودند و 23 ماهی معده خالی داشتند، لذا شاخص تهی بودن برای این ماهیان $13/0\%$ محاسبه شد. در ماهیان ماده بیشترین شاخص گنادوسوماتیک در بهمن ماه ($9/21$) بdst آمد و کمترین آن در شهریور ماه ($4/64\%$) مشاهده شد. در مورد نرها بیشینه مقدار این شاخص در بهمن ماه ($4/02\%$) مشاهده شد و به تدریج از مقدار آن کاسته شد و در تیر ماه به حداقل خود ($2/23\%$) رسید. GSI برای نرها و ماده‌ها از فروردین شروع به کاهش نمود و در تیر ماه به حداقل و سپس از مهر ماه، شروع به افزایش نمود و در بهمن ماه به بیشترین مقدار خود رسید (شکل ۳).

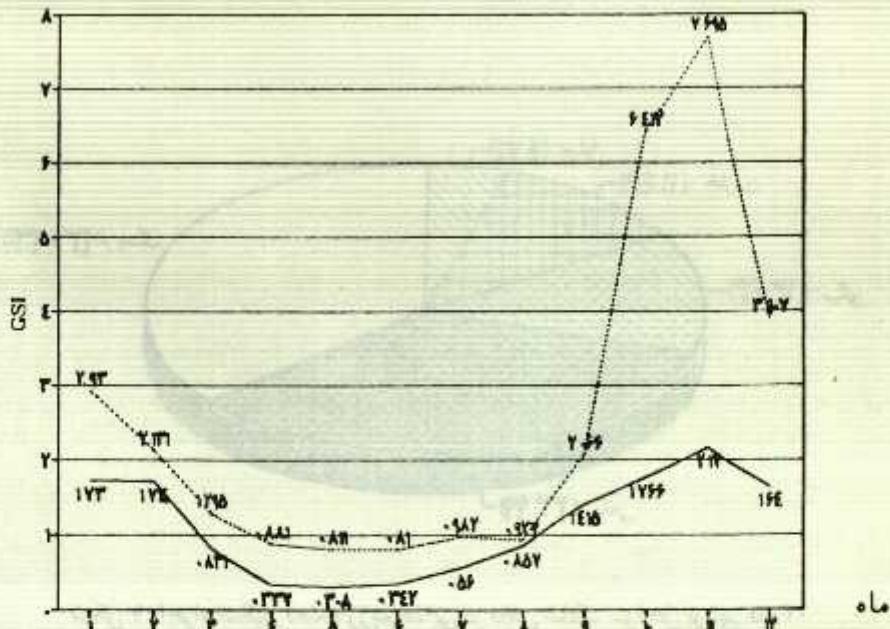
رابطه میانگین وزن و میانگین شاخص گنادوسوماتیک در دوازده ماه سال برای ماهیان ماده و نر محاسبه گردید که مقدار 3° برای ماهیان ماده $5/0236\%$ و برای ماهیان نر $4/0214\%$ بdst آمد.

شکل ۱: اجزاء تشکیل دهنده رژیم غذایی در ماهی شانک سواحل بوشهر ۱۳۷۵

شکل ۲: فراوانی شکار در معده ماهی های شانک سواحل بوشهر ۱۳۷۵

شکل ۳: مقدار GSI ماهی، شانک نر و ماده در ماههای پررسی شده سواحل بوشهر ۱۳۷۵

ج

در رابطه با عادات غذایی تغییراتی چند در مورفولوژی موجود ایجاد می شود که مطالعه دقیق ساختار بدن، موقعیت دهان، وجود یا عدم وجود دندانها و نوع آنها به تشخیص نوع غذا و طریقه تغذیه ماهی کمک می کند (Biswas, 1993). بنابراین دهان تقریباً زیرین ماهی شانک *Acanthopagrus latus* نیز میان این نکته است که ماهی مذکور بیشتر از موجودات بستر دریا تغذیه می کند و دندانهای نیش موجود در هر آرواره نشان دهنده گوشتخوار بودن آن است.

حقیقین زیادی درجه بالایی از همبستگی را بین عادتهای غذایی و RLG ماهیان گزارش کرده اند. علاوه بر این، مقدار RLG نه تنها از گونه های به گونه دیگر متفاوت است، بلکه همچنین در افراد یکسان نیز در مراحل مختلف حیات متفاوت خواهد بود. اگر مقدار RLG کمتر از واحد باشد ماهی گوشتخوار و اگر بالاتر از یک باشد ماهی علفخوار خواهد بود. یک مقدار حد وسط همه چیزخوار بودن ماهی را مشخص می کند (Biswas, 1993). طول نسبی روده (RLG) برای این گونه <1 و درصد نشان دهنده گوشتخوار بودن ماهی است. FP بزرگتر از >1 بودست آمد که نشان دهنده گوشتخوار بودن ماهی است. FP بزرگتر از 50% درصد نشان دهنده اصلی بودن غذا و FP بزرگتر از 10% درصد و کوچکتر از 50% درصد نشان

می دهد که غذای مصرفی یک غذای ثانویه است که در صورت عدم وجود غذای اصلی مصرف می شود و FP کوچکتر از ۱۰ درصد نشان دهنده اتفاقی بودن غذاست. با این توضیح و با توجه به نتایج بدست آمده به ترتیب خرچنگ و ماهی غذای اصلی، میگو و حلزون غذای ثانویه و توپیا غذای اتفاقی این ماهی است.

مطالعه عادات غذایی این گونه، در آبهای کوتی نشان می دهد که تفاوت درصد فراوانی حضور شکار، به شرایط زیست محیطی و اکولوژیکی منابع آبی مربوط می شود که بر رفتار بیولوژیک و فعالیت های ماهی نظری تغذیه اثر می گذارد. CV نشان دهنده پرخوری این گونه است و نتایج تحقیقات نیامینندی، ۱۳۶۹ نیز این نکته را تأثیر می کند.

این ماهیان نوعی دو جنسی هستند که در اولین سال بلوغ خود نر و سپس به ماده تبدیل می شوند (Protandrous). برآندهای طولی ماهیان نر و ماده نیز مؤید این نظر بود. با توجه به اهمیت شاخص گنادوسوماتیک در تعیین فصل تخمیریزی ماهیان، در این بررسی مشخص شد که تعییر فصلی در وزن گناد ماهیان ماده، به دلیل فزونی محصولات جنسی، قابل توجه تر از نرها است و به همین دلیل این شاخص در ماهیان نر و ماده در یک زمان مقادیر متفاوتی را نشان داد. با توجه به بررسی های انجام شده مشخص گردید که ماهی شانک *A. latus* از آسفتد ماه تا اوایل بهار تخمیریزی می کند. زیرا در این موقع شرایط زیست محیطی (تور، درجه حرارت، شوری، pH) مناسب است و با تأثیر بر عوامل فیزیولوژیک سبب تخمیریزی خواهد شد.

مقدار GSI برای ماهیان نر و ماده از تیر تا آبان ماه به حداقل خود (1%) رسید که علت آن نامناسب بودن شرایط فیزیکی و شیمیابی محیط است و از آبان به دلیل بهبود شرایط، این شاخص افزایش یافت و در بهمن ماه به حداقل مقدار خود رسید که با پیک تخمیریزی این گونه مطابقت دارد.

ضریب همبستگی (تبیین) برای ماهیان ماده و نر به ترتیب برابر 0.0214 و 0.0236 بودست آمد. با توجه به این مطلب که اگر مقدار ۲ برابر ۱ باشد یعنی صد درصد رابطه وجود دارد. اگر مقدار ۲ برابر ۱ باشد یعنی صد درصد رابطه وجود دارد ولی معکوس، یعنی با افزایش یکی، دیگری کاهش می یابد و اگر مقدار برابر صفر باشد نشان دهنده عدم ارتباط است.

ضرایب فوق نشان دهنده حداقل ارتباط (عدم ارتباط) بین دو عامل وزن و GSI برای ماهیان نر و ماده است. به دلایل زیر عدم ارتباط بین دو عامل وزن و GSI ملاحظه شد :

الف - ضریب همیستگی برای تمام ماهیان ماده و نر محاسبه شده است.

ب - در این میان نمونه‌هایی مشاهده می‌شود که با توجه به وزن زیاد به دلیل شرایط خاص فیزیکوشیمیابی از GSI بالایی بروخوردار نیستند و با اینکه در مراحل بعد از تخم‌ریزی (بازسازی) قرار دارند.

تشکر و قدردانی

از استاد محترم حناب آقای دکتر سواری، سرکار خانم دکتر عربان و حناب آقای مهندس مردمی به دلیل راهنمایی و کمک‌های بی‌شایشهشان، از آفایان مهندس متقدی ریاست محترم وقت مرکز تحقیقات شیلاتی استان بوشهر و مهندس نیامینندی مستول محترم بخش بیولوژی این مرکز به خاطر همکاری و توجهشان به امر تحقیقات کمال تشکر و سپاسگزاری را دارم.

منابع

خورشیدیان، ک. و متقدی، م. ۱۳۷۲. گزارش نهانی پروژه ارزیابی ۵ گونه ماهی، مرکز تحقیقات شیلات، بوشهر، جلد اول، صفحات ۱۵۷ تا ۱۶۱.

مال‌اللهی، ا. ۱۳۷۳. بررسی تغییرات هورمونهای تولید ملی در ماهی شانک (*A. latus*)، مرکز تحقیقات شیلات، بوشهر. ۷ ص.

Abu Hakima, R. , 1984. Some aspects of the reproductive biology of the *Acanthopagrus*. J. fish Biol. Vol. 25, No. 5, pp.515-525.

Biswas, S.P. , 1993. Manual of methods in fish biology. South Asian publishers, New Dehli. 157 P.

Euzen, O. , 1987. Food habits and diet composition of some fish of Kuwait. Mariculture and Fisheries Department Kuwait for Scientific Research. Kuwait Bulletin of marine science, pp.65-85.

Fischer, W. ; Bianchi, G. , 1984. Species identification sheets for fishery purposes, FAO western ocean, Vol. 4, pp.392-393.

Hussain, N.A. ; Abdullah, M.A.S. , 1977. Length - weight relationship spawning season and food habits for six commercial fishes in Kuwait waters, Indian J. fish, Vol. 24, No. 1-2, pp.181-194.

An Investigation on Food Habits and Spawning Season of *Acanthopagrus latus* (Sparidae) in the Persian Gulf

Hosseini A.

Agriculture Faculty, Persian Gulf University, Bushehr Province, Borazjan
P.O.Box : 415

received : Jun 1998 accepted : September 1998

ABSTRACT

Food habits and spawning season of *Acanthopagrus latus* (Sparidae) were studied in Bushehr, Delvar and Rostami waters of the Persian Gulf. Samples have been collected from March 1996 to February 1997 on a monthly basis. A total of 87 males and 95 females were examined and different biological parameters were measured. The Relative Length of the Gut (RLG) was estimated to be 0.64, which indicates that this is a carnivorous species. Food items have also been identified using numerical method. Out of 159 stomachs studied 36.36% were found to contain crabs, 33.99% other fish and 13.43% shrimps. The content of snails and sea urchins were 11/46% and 4/76% respectively.

It is evident from the results of the study that *A. latus* feeds mainly on crabs and fish. The vacuity index was calculated to be 0.13. This indicated that this fish is an active predator. The Gonado Somatic Index (GSI) was estimated to be highest during February - March and lowest in June. GSI maxima was coincided with fecundity peak. The relationship between (GSI) and fish weight for females and males were $r^2=0.0235$ and $r^2=0.0214$ respectively.